

YAZIÇI

“OĞUZ ELİ” QƏZETİNİN AYRICA BURAXILIŞI

YANVAR, 2005-ci il
N1-2(93)

Soldan Sabir Rüstəmxanlı, Tofiq Abdin,
Natiq Səfərov, Elman Mustafa

Natiqi əvvəllər də, qiyabi olaraq tanıyırdım, radiodakı fəaliyyətindən xəbərdar idim. Azərbaycan radiosunda səmərəli fəaliyyət göstərirdi. Yaxın münasibətlərimiz "Yazıçı" nəşriyyatından başlayıb. O, tərcümə şöbəsində işə başladı, qısa müddətdə səmimi ünsiyyətimiz quruldu.

Milli düşüncənin, yeni yaradıcı nəslin formalaşmasında "Yazıçı" nəşriyyatının böyük əhəmiyyəti barədə dəfələrlə söhbət olub, yazılıb, lakin o mühiti yaradan insanlar yalnız aramızdan getdikləri an xatırlanır. Elə bir anlaşılmaz itmiş dəyərlər sisteminə düşmüşük ki, hamı çaşqınlıq içindədir. Hərənin başı özünə,

dəyərlər sistemi var idi. Gündəlik qayğılar onu az düşündürürdü.

İllər ötdü, vəzifələr dəyişdi, yeni dostlar gəldilər də, getdilər də. Lakin Natiq elə əvvəl

Natiqin işığı...

özünü qoruyub saxlamağa qarışıb. Dost ağrısı, qonşu harayı daha bizi tərpətmir. Bir zamanlar əl-ələ tutub qalxdığımız zirvələrdən indi tək-tək enirik...

...Natiq böyük bir ziyalı ailəsindən çıxmışdı. Atası Əli Səfərov ömrünün sonuna qədər müxtəlif yüksək vəzifələrdə çalışmış və heç zaman zəhmətdən - işdən qorxmamışdı. Dürüstlüyinə, təmizliyinə görə indi də Naxçıvanda adla deyilir. Natiq tərcümədə, redaktədə, digər yaradıcı işlərdə nə qədər diqqətli, məsuliyyətli, özünə qarşı tələbkər idisə, insanlarla münasibətdə də bir o qədər nəcib və qayğıkeş idi. Heç şübhəsiz ki, Natiqin bu keyfiyyəti böyük köklü nəslin nümayəndəsi olmağından qaynaqlanırdı. Zahirən nə qədər özünə qarşı biganə, geyiminə-keçiminə fikir verməyən idisə, dostlara münasibətdə o qədər səliqəli idi. Bu məsələlərdə onun öz

olduğu kimi ürəyimdə qaldı. Doğmalarımın qonşuluğunda.

Son vaxtlar bu doğmalığın üzərinə yaradıcı ünsiyyət də əlavə olunmuşdu. Yazdığım əsərlərin, buraxdığım kitabların redaktoru idi. Onun qeydləri, iradları həmişə yerində və düzgün olurdu.

Natiq Azərbaycanda indi yeri görünən, daha doğrusu yeri boş qalmış tərcüməçidir. Dünya ədəbiyyatını incəliklərinə qədər bilən, o böyük əsərləri - tərcümə deməyə dilim gəlmir - dilimizdə yazan ədəbiyyatçı, işıqlı bir insan idi. Son vaxtlar ədəbiyyatın vəziyyəti onu ciddi şəkildə narahat edirdi, cəmiyyətin belə bir anlaşılmaz dövrü onu da yandırır. Bu yanğı, alov onun özünü yandırdı, amma Natiqin işığı hələ də gəlir.

Sabir Rüstəmxanlı